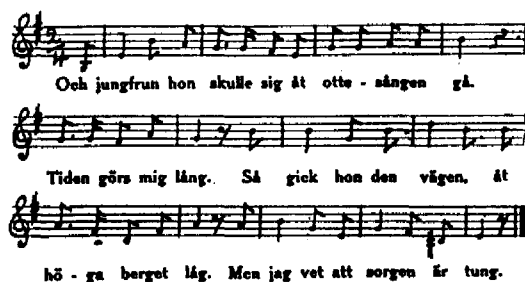

Den bergtagna

Folkvisa från Kolmården.

Och jungfrun hon skulle sig åt otte - sängen gå.
Tiden görs mig lång. Så gick hon den vägen, åt
hö - ga berget låg. Men jag vet att sorgen är tung.

Och jungfrun hon skulle sig åt ottesången gå.
Tiden görs mig lång.
Så gick hon den vägen, åt höga berget låg.
Men jag vet, att sorgen är tung.

Hon klappade på bergadörrn med fingrarna de små:
"Statt upp, du höga bergakung, drag låsena ifrå!"

Och upp steg bergakungen, drog låsena ifrå;
så bar han den bruden i silkessängen blå.

Så var hon i berget i åtta runda år,
fick sönerna sju och en dotter så bård.